

Psikoloji

Belleğe Müzik Aşısı

Çinli araştırmacılar, bir müzik enstrümanıyla çalışmanın, çocuklarda isim belleğini güçlendirdiğini gösterdiler.

Son 25 yıl müzik eğitimiyle, daha güçlü sözel bellek ve daha sağlam uzaysal mantık arasında doğrudan bir ilişkinin varlığı konusunda kanıtlar elde edilmişti. 1998 yılındaysa Hong Kong Çin Üniversitesi'nden Agnes Chan ve ekibi, en az altı yıl müzik eğitimi alan yetişkinlerin sözel belleklerinin daha güçlü olduğunu belirledi. Ekip, daha sonra yaşları 5 ile 15 arasında değişen çocuklarla yürüttüğü deneylerde de müzik eğitimi görenlerin biçimleri tanıma ve çeşitli biçimler bellek yardımıyla çizme becerilerinin vasa, sözcükleri hatırlama becerilerininse daha yüksek olduğunu ortaya koydu. Ekip, son olarak da müzik eğitimlerini sürdüren 24, bu eğitimi almakta vazgeçen 9 ve müziğe yeni başlayan 17 çocukla deneyleri yeniledi. Müziği bırakanların sözcükleri hatırlama becerilerinin eskisi gibi kaldığı gözlenirken, derslere devam edenlerin sözel belleklerinin belirgin, müziğe yeni başlayanlarınkininse radikal ölçüde geliştiği gözlemlendi.

Araştırmacıların vardığı sonuç, düzenli müzik eğitiminin sözel bellekte uzun dönemli gelişmeyi tetiklediği. Bu, müzisyenlerin beyinlerinde sözel bellekten sorumlu bölgenin daha büyük olduğunu gösteren eski bulgularla da örtüşüyor.

Science, 15 Ağustos 2003

Başını Salla Yeter!..

Psikolog William James 1884 yılında hissettiklerimizin yüz ifadelerimizi belirlemediğini, tersine, yüz ifadelerimizin ne hissettiğimizi belirlediğini öne sürmüştü. Örnek: Gülümseyin ve mutlu olun. Öneri, mantığa ne kadar aykırı gelse de, yeni araştırmalar James'in haklı olabileceğini gösteriyor. Üstelik görünen o ki, hareketlerimiz yalnızca duygularımızı değil, aynı zamanda inanç ve davranışlarımızı da etkiliyor.

Ohio Eyalet Üniversitesi'nden psikolog Richard Petty yönetiminde gerçekleştirilen bir deneye katılan 82 üniversite öğrencisi kampüste yeni bir kimlik kartı sistemi uygulanmasını savunan bir mesajı dinlerken, bir kısmının başlarını yukarı-aşağı, bir kısmınınsa sağa sola sallamaları istenmiş. Vücut dilinde, yukarı-aşağı baş hareketi onay, başın sağa-sola sallanmasıysa red anlamına geliyor. Mesajın bir versiyonu, önerilen sistem konusunda mantıklı argümanlar (örneğin, artacak güvenlik) içeriyormuş. Bir başka versiyonsa, öğrenciler için doğrudan yararı su götürür avantajların (ör: yeni sistemin güvenlik personelinin öğle yemeği tatil süresini uzatacak olması) savunmasını yapıyormuş.

Araştırmacılar, yukarı-aşağı grubunun, sağ-solculara oranla güçlü mesajı desteklemeye daha çok, zayıf argümanlı mesajı kabullenmeye daha az eğilimli olduklarını gözlemişler. Sonuç: Daha önceki araştırma bulgularının tersine, başın yukarı-aşağı hareketi yalnızca denekleri "evet" dedirtmeye yönlendirmiyor. Öne arkaya baş hareketi aynı zamanda deneklerin ister pozitif, ister negatif olsun, yaptıkları değerlendirmenin doğruluğuna olan inançlarını da güçlendiriyor. Buna karşılık reddiler; yargıların doğruluğu konusunda daha az güvenli.

Benzer bir başka araştırmada da aynı ekip, el kullanımının da inançları etkilediği sonucuna varmış. Deneklerden, kendileriyle ilgili değerlendirmeleri bir sağ elleriyle, bir de sol elleriyle yazmaları istenmiş. Görülmüş ki, sağlaklar, baskın elleriyle yazdıkları değerlendirmeleri, sol elle yazdıklarına kıyasla daha inanarak yazıyorlar. Anlaşılan kağıt üzerinde kargacık burçacık harflerle yazılmış bir metin ve yazı yazarken sol elin çektiği acemilik, beyne güvensizlik sinyalleri gönderiyor. Bu sonuçlara inanıp inanmama konusunda kararsız mı kaldınız? Başınızı bir sallayın bakalım...

Discover, Kasım 2003

Reklam